

Temanummer
om Diakoni

Teemanumero
Diakoniasta

KONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKON SEURAKUNTALEHTI

nr 3 nro • 2023

Vem kan? **HJÄLPA**

Vem måste? Vem vill?

AUTTAA Kuka voi?

Kenen täytyy? Kuka tahtoo?

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingsspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Församlingsmusiker - Seurakuntamuusikko

Aida Salakka
050-591 3337 aida.salakka@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Tanja Kakko diakoniassistent / diakonia-assistentti
050-413 8814 tanja.kakko@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Tanja Kakko
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsteolog / nuorisoteologi
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
040-749 3707
susann.skold-qvarnstrom@evl.fi

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inko

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lövkvist informationssekreterare / tiedotussihteeri
09-22 190 311 susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12

Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistö

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautaustalouden- ja kiinteistötyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.
Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.
Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten

Layout: Ekenäs Typografi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2023

Gemensamt uppdrag

Vi som jobbar med diakonin i församlingen har varit tacksamma för de många privata och föreningar som har valt att kanalisera sin hjälp via församlingens diakoniarbete. Det har inneburit ett betydande tillskott till våra medel och gjort att hjälpen har nått så många fler. Det gäller särskilt julutdelningen som under flera år har kunnat ge många en guldkant på julfirandet. Vi är glada att märka att diakonin är vårt gemensamma uppdrag.

Utmaningarna är många för de som har det knappt och av olika orsaker har hamnat i en besvärlig situation. Även om nedskärningar i landets ekonomi behöver göras, finns det alltid de som faller utanför

ramen för hjälp i samhällets stödsystem. Vi upplever att diakonin är viktigt och att den hjälp vi kan erbjuda verkligen behövs.

Någon sade det så bra om vad det betyder att kunna sprida hopp för framtiden. Vi är alla tiggare, men någon vet

var det finns bröd att få. Det gällde inte bara brödet som går att äta, utan många andra behov. Ingen av oss som jobbar i församlingen har svar på alla frågor, men vi kan hjälpa med att hitta vägen till den som kan hjälpa oss att få tillbaka hoppet och livsglädjen. □

Yhteinen tehtävä

Me, jotka teemme diakoniatyötä seurakunnassa, olemme olleet kiitollisia niistä monista yksityishenkilöistä ja yhdistyksistä, jotka ovat valinneet kanavoitua apunsa seurakunnan diakoniatyön kautta. Se on tuonut merkittävän lisän varoihimme ja saanut aikaan sen, että olemme voineet auttaa niin paljon useampia. Tämä koskee erityisesti jouluavustuksia, jotka ovat useana vuonna voineet antaa kultasilauksen monen henkilön joulun viet-

toon. Olemme iloisia, kun huomaamme, että diakonia on yhteinen tehtävämme.

Haasteet ovat monet heillä, joilla on tiukkaa ja jotka ovat eri syistä joutuneet vaikeaan tilanteeseen. Vaikka valtion talouteen on pakko tehdä leikkauksia, on aina niitä jotka putoavat yhteiskunnan tukijärjestelmän ulkopuolelle. Mielestämme diakonia on tärkeää ja tarjoamaamme apua todella tarvitaan.

Joku sanoi hyvin, mitä se merkitsee, että voimme levittää tulevaisuudentoi-

voa. Olemme kaikki kerjääjiä, mutta joku tietää, mistä saa leipää. Se ei tarkoita ainoastaan leipää, jota voi syödä, vaan myös monia muita tarpeita. Meistä, jotka teemme työtä seurakunnassa, ei kenelläkään ole vastauksia kaikkiin kysymyksiin, mutta voimme auttaa löytämään tien hänen luokseen, joka voi auttaa meitä saamaan takaisin toivon ja elämänilon. □

Att vandra i Jesu fotspår

Vad är församlingens uppgift? Vad betyder det att leva som kristen i dagens värld? Ett enkelt svar på dessa frågor är att säga: Vår uppgift är att följa i Jesus fotspår – att leva som han lärde och att älska Gud med hela vårt hjärta och älska vår nästa som oss själva.

Det låter så enkelt, men hur går det till i praktiken? Jag har på sistone läst mycket om de första kristna och hur det antika romerska samhället, som de var en del av, uppfattade dem och deras levnad. Ett upprepat påstående bland de antika författarna är att de kristna har en stark gemenskap och de ser ut att bry sig om andra – också icke kristna. De poängterade också att kristna inte försökte tränga på sin tro och sina åsikter med tvång och aggression. Istället visade de vad deras tro innebar med att leva ut den i sin vardag.

Det moderna samhället är lika mångfaldigt och mångkulturellt som samhället i det antika Rom. Den lokala församlingen representerar kyrkan på den ort där den fungerar och det innebär, att vi också representerar, håller framme, och utövar en praktisk kristen samhällsattityd – den attityden som Jesus och de första kristna visade i sina liv. Utgångspunkten är klar: vi skall alltid arbeta för ett jämlikt samhälle, där alla människor, oberoende vem de är, får leva i fred med varandra och i ömsesidig respekt.

Ömsesidig respekt är en gåva och en styrka, som förvandlar samhället till en gemenskap. Tyvärr är respekt någonting som i dagens situation ofta tycks vara svårt att finna. Det är ändå någonting som kyrkan borde stå och kämpa för. Ett bra sätt att börja med är att stå på den svagares sida i samhället och att aktivt påverka och arbeta där det behövs stöd och hjälp. Att se och förstå den som är förtryckt eller i nöd och göra det klart att det inte kan fortsätta så i vårt samhälle! Vi är alla värdefulla i Guds ögon. □

Skulptur
föreställande
flyktingar. / Pakolaisia
edustava veistos.
Bild: Pixabay

Kulkea Jeesuksen jalanjäljissä

Mikä on seurakunnan tehtävä? Mitä tarkoittaa kristittyinä eläminen tämän päivän maailmassa? Yksinkertainen vastaus näihin kysymyksiin on: Tehtävämme on kulkea Jeesuksen jalanjäljissä – elää kuten hän opetti ja siten rakastaa Jumalaa koko sydämeistämme ja lähimmäistämme kuten itseämme.

Se kuulostaa yksinkertaiselta, mutta mitä se on käytännössä? Olen viime aikoina lukenut paljon alkuseurakunnista ja siitä, kuinka antiikin roomalainen yhteiskunta, jonka osia ne olivat, näki seurakunnat ja niiden elämän. Toistuva väite antiikin kirjoittajien parissa on, että kristityt eivät pyrkineet uskoaan ja mielipiteitään pakolla ja aggressiivisesti tunkemaan muille. Sen sijaan pyrkivät näyttämään mitä usko pitää sisällään elämällä sen mukaista elämää.

Nykypäivän yhteiskunta on aivan yhtä moninainen ja monikulttuurinen kuin antiikin Rooman yhteiskunta. Paikallinen seurakunta edustaa kirkkoa sillä paikkakunnalla, missä se toimii, ja tämä tarkoittaa, että me myös edustamme, pidämme esillä, ja toteutamme käytännössä kristillistä yhteiskunta-asennetta – sitä asennetta, jota Jeesus ja ensimmäiset kristityt osoittivat eläessään. Lähtökohta on selvä: meidän tulee aina työskennellä tasa-arvoisemman yhteiskunnan eteen, missä kaikki ihmiset, riippumatta siitä kuka on, saa elää rauhassa keskenään ja toinen toisiaan kunnioittaen.

Toinen toisensa kunnioittaminen on lahja ja voimavara, joka muuttaa yhteiskunnan yhteisöksi. Valitettavasti, kunnioitus on jotakin sellaista, jota nykypäivänä tuntuu olevan kovin vaikea löytää. Se on kuitenkin myös jotakin sellaista, jonka puolesta kirkon tulisi taistella. Hyvä paikka aloittaa on seistä yhteiskunnan heikompien rinnalla ja aktiivisesti vaikuttaa ja työskennellä siellä missä tukea ja apua tarvitaan – ymmärtää heitä ja nähdä heidät, jota ovat sorrettuja tai hädässä olevia ja tehdä selväksi, että näin ei yhteisö voi jatkaa olemassaoloaan. Olemme kaikki arvokkaita Jumalan silmissä. □

HJÄLPA

Vem kan? Vem måste? Vem vill?

Kyrkan finns till för fyra uppdrag här på jorden: förkunnelse, själavård, mission och diakoni. Alla har med tröst och stöd, kärlek och frälsning att göra. Men vad är diakonins egenart? Och vad har jag, en vanlig människa, med det att göra?

Miljonären, journalisten, vännen **Niklas Herlin** sade en gång: ”Jag skulle aldrig vilja leva i en värld där miljonärer som jag med sina nycker och personliga prioriteter skulle bestämma vem som får hjälp.”

Att hjälpen har en struktur är inte maktspel eller byråkrati. Den har även ett djupare syfte. Professorn i socialetik **Jaana Hallamaa** säger, att vårt välfärds-samhälle bygger på en luthersk tanke: ingen behöver behaga en miljonär eller falla i tacksamhetsskuld till någon, då hjälpen kommer via en gemensam organisation. Man behöver inte köpa sitt människovärde med att vara som gamla tiders ”pauvres honteux”, lydiga fattiga – fast i dagens allt hårdare och individualistiska samhällsklimat är denna tanke kanske snart icke-kurant.

Men då man ser donerade filtar till salu på en basar eller våra psalmböcker

rivna till cigarettpapper – då väcks kritiken och man börjar söka sig till enkla, mer direkta vägar att hjälpa, till medborgarorganisationer som Kvinno-banken eller School Kids Light. Man vill och får ha koll.

Kyrkans diakoni är en av de största båtarna i flottan på de hjälpbehövandes oändliga hav. Och den kan visa upp rena papper. Besättningen har koll. Där ute arbetar Kyrkans Utlandshjälp, som enligt vissa har med för litet teologi, jämfört med andra missionsorganisationer, som i sin tur har med rätt så mycket teologi.

Diakoni hör till kyrkans bästa produkter, sägs det. I nittioalets förfärliga recession antogs folk träda ut ur kyrkan, men så gick det inte. Kyrkans arbete med de hjälpbehövande värdesattes så högt.

Det är alltid nyttigt att granska och

konfrontera verksamheter, så också diakonin. Delegerar vi hjälpandet till kyrkan därför att Kyrkan gör det proffsigt, effektivt och bra, eller därför att vi inte ska behöva se eländet rakt i ögonen och få händerna smutsiga? Nöjer vi oss med att sätta plåster på såren istället för att hindra artären att börja blöda?

Därför har diakonins profetiska röst alltid behövts. Profeterna var och är inte siare, som man ofta tror, utan förkunnare av rättvisan i samhälls-strukturer och människohjärtan. De behövs idag mer än någonsin – inget under att den orädda Amos är en av dagens mest älskade profeter.

Dagens diakoniarbetare är proffs, som man inte känner igen på det yttre: ingen diakonissa med vit hätta på sin cykel, inte en sjuksköterska på hembesök med spruta och psalmbok. Men

”Delegerar vi hjälpandet till kyrkan därför att kyrkan gör det proffsigt, effektivt och bra, eller därför att vi inte ska behöva se eländet rakt i ögonen och få händerna smutsiga?”

diakonin har inte heller krympt till socialarbete. Kristi allomfattande kärlek är alltid nära. Det är ett unikt arbete.

Diakonin är t.ex den enda som sköter den så kallade ”våta terminalvården”, alltså de som inte kan eller vill sluta med drickandet eller annat beroende. Den är till för de äldre, men inte enbart för dem. Arbetet är åldersöverskridande och räcker från livets början till dess slut. Projektet Vamos ser de unga som är utslagna ”mellan sängen och skärmen”. Diakonissanstalten började med vård i livets slutskede, och dagens diakoni anser sig inte för andlig för att hjälpa folk att få ordning på sin ekonomi.

Diakonin uppfattas ofta som ”de gamla som sköter de ännu äldre”, men det är helt fel uppfattat. Diakonin är inte ”de sinsemellan” utan ”vi tillsammans”. Varje gång du donerar en slant eller planerar något gemensamt, besö-

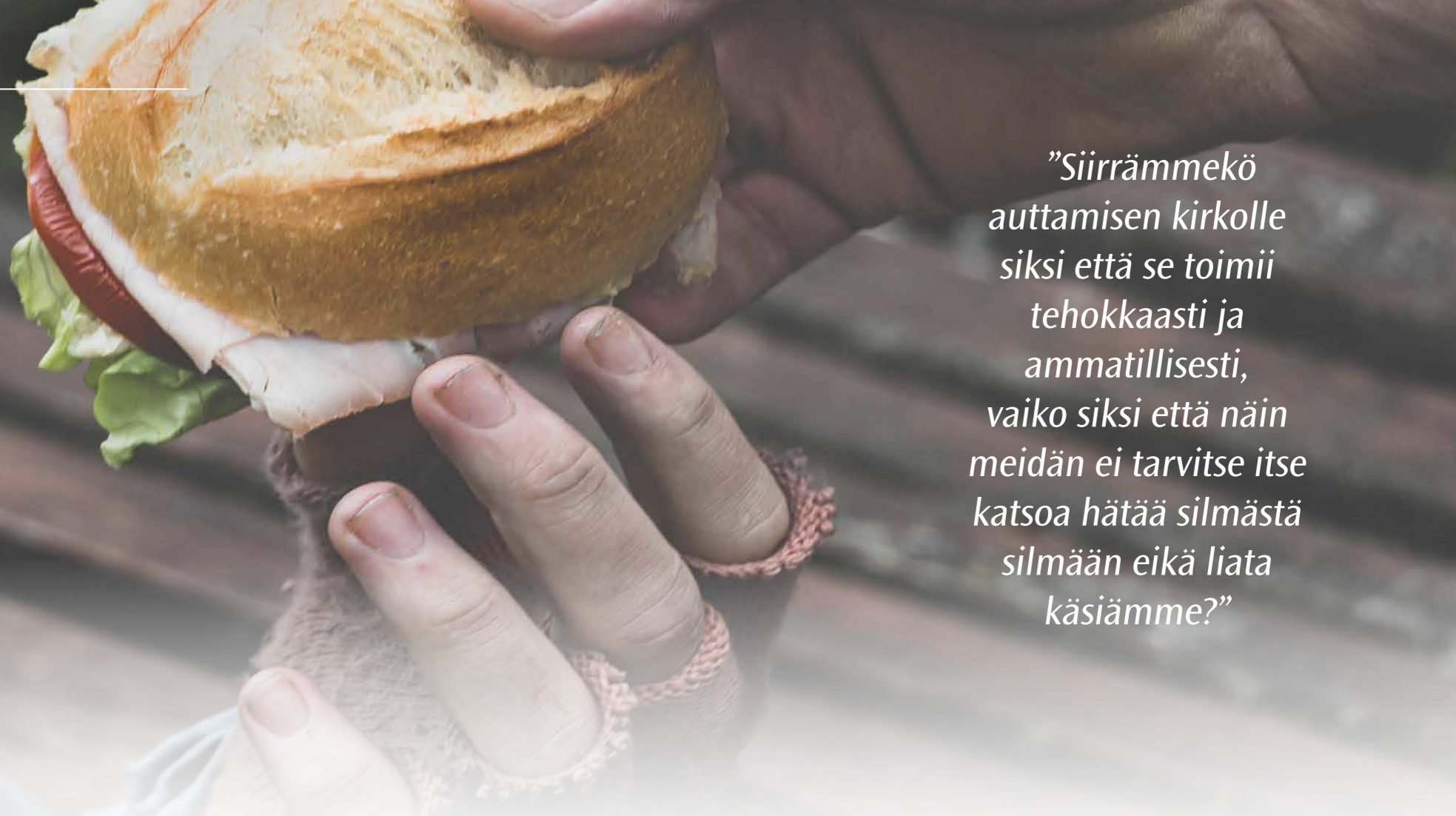
ker din mormor eller granne, går du i diakonins ärende och Kristi fotspår, fast du kanske inte märker det.

Vi slog samman kyrkans mest populära aktiviteter, skriftskolan och diakonin, och kallade det ”Lasaruslördag” och skickade de lite blyga konfirmanderna parvis till församlingens äldre på ett planerat uppdrag. Tanken var att bära in ved, tömma garderober, tvätta golv, etc. Allt blev gjort till ömsesidig belåtenhet. Dagens största överraskning och behållning var hur mycket tid det gick åt att dricka saft, diskutera, titta på gamla fotoalbum eller debattera dagens idrottsresultat – och hur trevligt det var.

Den erfarenheten är tillgänglig för oss alla. En liten omformulering av Jesu bud: Gå och fråga din medmänniska vad han vill att du skall göra – och gör det sedan. □

AUTTAA

Kuka voi? Kenen täytyy? Kuka tahtoo?

Kirkolla on neljä tehtävää maan päällä: julistus, sielunhoito, lähetystyö ja diakonia. Kaikille yhteistä on lohtu ja tuki, rakkaus ja pelastus. Mutta mikä on diakonian ominaislaatu? Ja mitä tekemistä minulla, tavallisella ihmisellä, on sen kanssa?

Miljonääri, lehtimies, ystävä **Niklas Herlin** sanoi aikanaan: ”En haluaisi koskaan elää maailmassa, jossa kaltaisteni miljonäärien oikut ja mieltymykset ratkaisivat sen, kuka saa apua.”

Avulla on hyvä olla rakenne, se ei ole valtapeliä eikä byrokratiaa. Sillä on syvempikin tarkoitus. Sosiaaliatiikan professori **Jaana Hallamaa** sanoo, että hyvinvointiyhteiskuntamme perustuu hyvin luterilaiselle ajatukselle: Kenenkään ei tarvitse miellyttää miljonääriä eikä joutua kenellekään kiitollisuudenvelkaan, kun apu tulee yhteisen organisaation kautta. Kenenkään ei tarvitse lunastaa ihmisarvoaan olemalla entisaikojen ”pauvres honteux”, kainot köyhät – olkoonkin, että nykyinen yhä kovempi ja yksilökeskeisempi arvoilmasto vanhentaa tämän ajatuksen nopeastikin.

Mutta sitten satut näkemään hyväntekeväisyysorganisaation huopia myynnissä basaarissa tai lahjoitettuja virsi-

kirjoja revittyinä tupakkapapereiksi. Silloin herää kritiikki, ja alat etsiä vaihtoehtoja, yksinkertaisempia ja suurempia auttamisen tapoja, kansalaisjärjestöjä kuten Naisten pankki tai School Kids Light. Haluat nähdä itse, miten ja mihin apu kulkeutuu – ja siihen sinulla on oikeus.

Kirkon diakonia on suurimpia laivoja auttamisen rannattomalla merellä. Ja sen kippari voi näyttää puhtaat paperit, samoin kuin Kirkon Ulkomaanapu. Se toimii diakoniana ulkomailla, joidenkin mielestä liian vähällä teologialla, verrattuna kirkon lukuisiin lähetysjärjestöihin, jotka vuorostaan monien mielestä purjehtivat liiankin monin ja omaperäisin teologioin.

Diakonia kuuluu kirkon niin sanottuihin kärkituotteisiin. Edes yhdeksänkymmenluvun kaameassa lamassa ihmiset eivät eronneet kirkosta, siinä määrin he sanoivat arvostavansa kirkon

avustus- ja läsnäolotyötä, diakoniaa.

On aina hyödyllistä arvioida ja haastaa eri toimintoja, niin myös diakoniaa. Siirrämmekö auttamisen kirkolle siksi että se toimii tehokkaasti ja ammatillisesti, vaiko siksi että näin meidän ei tarvitse itse katsoa hätää silmästä silmään eikä liata käsiämme? Tyydyimmekö laittamaan laastaria seurauksille, mutta jätämme syiden valtimon vuotamaan?

Siksi diakonialla on aina ollut myös profeetallinen tehtävä. Profeetathan eivät olleet ennustajia, kuten usein luullaan, vaan he julistivat ja vaativat oikeudenmukaisuutta niin ihmisten sydämissä kuin yhteiskunnan rakenteissa. Ei siis ihme, että peloton Aamos on nykyisin rakastetuimpia profeettojamme.

Nykyisiä diakonian ammattilaisia ei tunne ulkonäöltä. Enää ei valkomysyinen diakonissa polje matkaan pyörällään, eikä sairaanhoitaja tule kotiin

lääkkeet ja virsikirja kainalossa. Mutta silti diakonia ei ole kutistunut sosiaalityöksi. Kristuksen kaikkeen yltyvä rakkaus on aina läsnä. Se on ainutlaatuista työtä.

Diakonia on esimerkiksi ainoa taho, joka tekee ”märkää saattohoitoa” eli auttaa niitä jotka eivät voi tai tahdo luopua viinasta tai muista riippuvuuksista. Se on vanhoja varten, mutta ei pelkästään; työ kattaa elämän alusta loppuun. Vamos-projekti etsii ne nuoret, jotka ovat ”syrjäytyneet sängyn ja tietsikan väliin”. Diakonissalaitokset aloittivat saattohoitoa, ja nykydiakonia ei katso olevansa liian hengellistä voidakseen auttaa saamaan perheen talousasiat kuntoon.

Vaikka diakonian mielletään siis usein olevan sitä että ”vanhat hoitavat vielä vanhempia”, se ei ole totta. Diakonia ei ole ”ne keskenään” vaan ”me yhdessä”. Joka kerta kun lahjoitat lantin, järjestät jotain yhteistä, käyt ter-

”Siirrämmekö auttamisen kirkolle siksi että se toimii tehokkaasti ja ammatillisesti, vaiko siksi että näin meidän ei tarvitse itse katsoa hätää silmästä silmään eikä liata käsiämme?”

vehtimässä naapuria tai mummua, olet jo huomaamattasi diakonian asialla ja Jeesuksen jalanjäljillä.

Yhdistimme aikanaan kirkon kaksi suosituinta toimintoa, rippikoulun ja diakonian, ”Lasaruslauantaiksi”, ja lähetimme ujustelevat riparilaiset pareittain seurakunnan vanhusten luonnalta sovittuihin käytännön auttamistehtäviin. Piti kannettaman polttopuita, siivottaman komeroita, pestämän lattiaa, ja niin nuoret tekivätkin. Päivän suurin anti ja yllätys kaikille osapuolille oli kuitenkin se aika, joka kului mehua juoden, keskustellen, vanhoja valokuvia katsoen, päivän urheilutuloksia analysoiden – ja miten hauskaa se oli.

Tämä kokemus on aina auki meillemme kaikille. Hiukan muunnellaksemme Jeesuksen kultaista käskyä: Kysy lähimmäiseltäsi, mitä hän toivoisi että te tekisitte – ja tehkää se! □

Siv Björklöf

OM SITT FÖRSAMLINGSENGAGEMANG:

”Jag har fått tillbaka
så jättemycket”

”När jag kom till kyrkan kände jag mig hemma”, säger Siv Björklöf när hon berättar om hur hon kom i kontakt med Ingå församling för många år sedan. Familjen flyttade till Ingå år 1973, och sedan dess har hennes kontakt till församlingen efterhand fördjupats.

Genom barnen fick jag kontakter till församlingen

Siv Björklöf är helsingforsflicka men hade starka band till Ingå dels genom Sven som hon gift sig med, men också genom att hennes farbror och faster hade ett ställe i Degerby. Hennes föräldrar var båda församlingsaktiva. Mamma var frikyrklig och pappa var lutheran. Jag följde med dem båda till respektive kyrkor. Jag trivdes bättre i den lugnare och stillsammare atmosfären i lutherska kyrkan, och till den kom jag att höra. Genom att dottern Marina var med i en barngrupp i Johanneskyrkan, fick jag kontakt med södra svenska församlingen. När vi sedan flyttade till Ingå år 1973,

Siv berättar om sin tid på apoteket. Från 1973 till 2009 jobbade hon där som farmaceut. Apoteket var under hennes första period i huset som finns snett bakom S-market och sedan flyttade det till Bankgårdens affärslokaler. På bordet några typiska gamla flaskor från det äldsta apoteket som var på samma plats som nuvarande Bankgården är. På dem står det ”Codein Phospor och Crocus”. / **Siv kerton** työssäolojastaan apteekissa, jossa hän työskenteli farmaseuttina vuosina 1973-2009. Apteekki sijaitti ensin talossa, joka oli vinosti S-marketin takana. Myöhemmin se muutti Bankgårdenin liiketiloihin. Pöydällä muutamia vanhoja apteekkipulloja, joissa lukee ”Codein Phospor och Crocus”.

Glada syföreningsdamer på basardagen 10.6./ **Illoiset** ompeluseuran rouvat myyjäispäivänä. Fr.v./vasemmalta: Viola Ehrnsten, Anita Sonntag, Carita Sundström, Siv Björklöf, Viveca Unnerus och/ja Katarina Nyholm.

Lasten kautta sain tuttuja seurakunnasta

Siv Björklöf on kotoisin Helsingistä. Hänellä oli kuitenkin vahva side Inkooseen – osittain miehensä Svenin, mutta myös Degerbyssä asuvien setänsä ja tätinsä kautta. Myös hänen molemmat vanhempansa olivat seurakuntaaktiiveja: äiti vapaakirkollinen ja isä luterilainen. ”Kuljin heidän mukanaan molemmissa kirkoissa. Viihdyin paremmin luterilaisen levollisessa ja hiljaisessa ilmapiirissä, ja niinpä minusta tuli luterilainen. Tyttäreni Marina oli ollut Johanneksenkirjon lapsiryhmässä, ja sitä kautta sain yhteyden Helsingin eteläiseen ruotsinkieliseen seura-

kom båda barnen att vara med i församlingens verksamhet. Micke var i dagklubben och Marina var i barnkören och söndagsskolan där diakonissan Maj-Britt Björkman var ledare. Min personliga kontakt till församlingen gick mycket via syföreningen. Jag blev bekant med flera som var med i syföreningen och på den vägen blev min kontakt till församlingen fördjupad.

Stor syföreningsverksamhet

På den tiden fanns det tre syföreningar i Ingå församling: sjömanssyföreningen, missionsyföreningen och diakonisyföreningen. Jag minns att vi hade aktiviteter också utanför församlingens utrymnen. Vi besökte Ingahemmet

Siv Björklöf

SEURAKUNTA-AKTIIVISUUDESTAAN:

”Olen saanut niin
paljon takaisin”

”Tullessani kirkkoon tunsin olevani kotona”, sanoo Siv Björklöf kertoessaan tutustumisestaan Inkoon seurakuntaan monta vuotta sitten. Perhe muutti Inkooseen 1973, ja siitä lähtien Sivin yhteys seurakuntaan on ollut tiivis.

kuntaan. Muutettuamme Inkooseen 1973 molemmat lapset menivät mukaan seurakunnan toimintaan. Micke kävi päiväkerhoa ja Marina lapsikuorossa sekä pyhäkouluissa, jota piti diakonissa Maj-Britt Björkman. Itse pääsin mukaan seurakunnan toimintaan ompeluseuran kautta. Tunsin monia, jotka olivat mukana ompeluseurassa, ja tällä tavoin kontaktini seurakuntaan syveni.”

Aktiivista ompeluseuratoimintaa

Siihen aikaan seurakunnassa toimi kolme eri ompeluseuraa: merimieslähetys-, lähetys- sekä diakoniaompelu-

regelbundet där vi bjöd på kaffe åt klienterna. Med var ofta en präst som höll andakt och delade ut nattvard. Den syförening som jag kom att leda startade sin verksamhet 20.10.2010. Då var vi sex personer som deltog: Ritva Grönholm, Gunnel Kevin, Viola Ehrnsten, Carita Sundström, May Lindström och jag. Vi har varit en ganska liten grupp under många år, men nu efter coronaperioden har flera nya kommit med. Under det här gångna året har vi varit omkring 13 stycken.

Diakonin nära om hjärtat

Diakonin hör till de verksamhetsgrenar i församlingen som jag gärna engagerat mig i. Under Maj-Britt Björk-

seurat. Muistan, että olimme aktiivisia myös seurakunnan tilojen ulkopuolella. Kävimme säännöllisesti Inga-kodissa, jossa tarjosimme asukkaille kahvia. Usein mukana oli pappi, joka piti hartauden ja jakoi ehtoollista. Ompeluseura, jota itse aloin vetää aloitti toimintansa 20.10.2010. Meitä oli silloin kuusi osallistujaa: jo edenneet Ritva Grönholm ja Gunnel Kevin, Viola Ehrnsten, Carita Sundström, May Lindström ja minä. Olimme pitkään melko pieni ryhmä, mutta nyt korona-ajan jälkeen mukaan on tullut useita uusia jäseniä. Kuluneen vuoden aikana meitä on ollut 13.

Diakonia lähellä sydäntä

Diakonia on yksi niitä seurakunnan työmuotoja, joissa olen toiminut aktiivisesti. Maj-Britt Björkmanin aikana ei diakonian johtokuntaa vielä ollut, se perustettiin vasta kirkkoherra Roger Rönnbergin aloitteesta. Olin mukana alusta lähtien tammikuusta 1998 vuoteen 2014 asti. Muistan erityisesti joulunajan lahjajakelut – kaksi kassillista jouluruokaa ja muuta tarpeellista jouluun kuuluvaa – se oli hieno joululahja! Täytimme

Siv på basardagen 10.6. Syföreningen introducerade en ny möjlighet att stöda Ukraina genom att köpa sockor antingen åt sig själv eller att skickas till Ukraina. / **Siv myyjäispäivänä 10.6.** Ompeluseura esitteli uuden mahdollisuuden Ukrainan tukemiseksi – voi ostaa sukkaa joko itselleen tai lähetettäväksi Ukrainaan. Molemmissa tapauksissa tuotot menevät Ukrainan hyväksi.

kassit Bläckhornetissa, joka siihen aikaan toimi diakonian toimistona. Pääsiäispäivänä kirkkoon saapuvia kehoitettiin tuomaan mukanaan pääsiäisliljoja, jotka koristivat ensin alttaria ja jotka sitten vietiin Inga-kotiin, sairashuoneelle sekä kotonaan asuville vanhuksille. Tämä oli kaunis tapa tuoda pääsiäisen iloa yksinäisille. Diakoniatyö on tehnyt seurakunnassa tärkeää työtä ja sitä on myös arvostettu.

Kirkkokahvit tärkeitä

Vuosien mittaan olen ollut mukana seurakunnan monissa ryhmissä. Muistan ryhmän, joka oli mukana kehittämässä ja kokeilemassa uutta messujärjestystä. Inkoo oli yksi kokeiluseurakunnista, joka sai uuden messujärjestyksen ennen muita seurakuntia. Tällöin aloitettiin myös kirkkokahvit, joilla oli tärkeä sosiaalinen funktio. Kirkkokahveilla voi keskustella hetken messun jälkeen ja vaihtaa ajatuksia milloin mistäkin, ja tästä yhteisöllisyydestä tuli minulle tärkeää. Kirkkoon tullessani tunsin olevani kotonani. Seurakuntayhteys ja vapaaehtoistyö on ollut mielenkiintoista ja olen myös saanut siitä paljon itselleni. □

Kyrkkaffet var viktigt

Under åren har jag varit med i många grupper i församlingen. Jag minns den grupp som var med om att forma och pröva den nya ordningen för högmässan. Ingå var då en av provförsamlingarna som fick den nya ordningen i ett tidigt skede. Kyrkkaffet som under den tiden infördes hade en viktig social funktion. Det blev tillfälle att prata en stund efter högmässan och man kunde utbyta tankar om allt möjligt. Det blev en fin gemenskap som var viktig för mig. Församlingskontakten har varit intressant och givande för mig. Det har inte bara varit att jobba och göra en insats utan jag har fått tillbaka så jättemycket. □

mans tid som diakonissa fanns det ingen diakonidirektion. Det var först på Roger Rönnbergs tid som kyrkoherde och på hans initiativ som diakonidirektionen kom till. Jag kom att vara med i den från början i januari 1998 och sedan fram till 2014. Jag kommer särskilt ihåg julutdelningarna med de två välfyllda kassarna som innehöll julmat och annat för julen som faktiskt var en fin julgåva. Vi fyllde kassarna i Bläckhornet som var basen för diakonin på den tiden. På påskdagen uppmanades kyrkobesökarna att hämta påskliljor till kyrkan som först prydde altaret och sedan fördes till Ingahemmet, sjukstugan och äldre personer som bodde hemma. Det var ett fint sätt att sprida påskglädje till dem som var ensamma. Diakonin har varit en viktig del av församlingens arbete och har också varit mycket uppskattad.

Tanja Kakko

Tanja Kakko toimii viime syksystä lähtien Inkoon seurakunnan diakoniatyön assistenttina. Hänen päivät täyttyvät ihmiskohtaamisilla, ja siitä hän tykkää.

Miltä tyypillinen työpäiväsi näyttää?

Työpäiväni sisältää monenlaista toimintaa. Tässä kesällä yksi päivä jäi oikein lämmöllä mieleeni; aamulla Diakonian olohuoneella järjestimme Marttojen kanssa yhteistyössä aamupalan, olin siellä kohtaamassa ja juttelemassa ihmisten kanssa ja moni halusi keskustella kansani. Aamupalan jälkeen meillä oli avoimet ovet ja sain sielläkin palvella ihmisiä kunnes hyppäsin autoon ja ajoin Rövaksen leirikeskukseen kertomaan rippikoululaisille diakoniasta ja lähetystyöstä. Ihania nuoria, joilla oli paljon asiaa ja kysyttävää ja syntyi monenlaista vuoropuhelua. Siinä lossilla takaisinpäin tullessa mietin, että kuinka moni saa työssään kulkea lossilla – ei niitä nyt varmaan kovin moni ole, aurinko paistoi ja oli kauniit maisemat, päivä oli kääntynyt jo alkuillaksi. Tuo työpäivä jäi mieleen monipuolisena ja antoisana työpäivänä.

Tyypillinen työpäiväni on ihmisten kohtamista Diakonian olohuoneella, sovittuja tapaamisia Pappilassa työhuoneellani tai Diakonian olohuoneella, kotikäyntejä, ryhmien vetämistä, rukouspiirin pitämistä, avustusjakelut, keräykset, myyjäiset, esitteiden tuonnoa, kokouksia, erilaisten tapahtumien suunnittelua ja järjestämistä. Diakonian olohuoneella avoimien ovien lisäksi meillä on mm. grillijuhlia, lyhytkursseja, vierailijatapahtumia, luentoja

Tanja Kakko

Tanja Kakko är sedan senaste höst diakoniassistent i Ingå församling. Hennes dagar fylls med mänskomöten, och det trivs hon med.

Hur ser en typisk arbetsdag ut för dig?

Arbetsdagarna innehåller många slags aktiviteter. Jag minns med värme en dag i somras då vi på morgonen tillsammans med martorna ordnade frukost på Diankonins vardagsrum. Jag fanns på plats för att träffa människor och prata med dem och många ville samtala med mig. Efter frukosten hade vi öppna dörrar, och också där fick jag betjäna människor tills jag måste skynda iväg till Rövass lägergård för att berätta för konfirmanderna om diakoni och mission. Underbara ungdomar som hade mycket att fråga och det blev intressant diskussion. Ombord på färjan på väg hem tänkte jag att det inte är många som får åka

färja under arbetsdagen. Solen sken över de vackra landskapen och dagen höll på att övergå i kväll. Den arbetsdagen stannade kvar i minnet som en mångsidig och givande dag.

Den typiska arbetsdagen innehåller möten med människor på Diakonins vardagsrum, hembesök, ledande av grupper och Bönegruppen, utdelning av stöd, ordna insamlingar, göra broschyrer, möten och planering och ordnande av evenemang. På diakonins vardagsrum har vi förutom öppna dörrar grillfester, kortkurser, besök av gäster, föreläsningar samt hobbygrupper som jag är med om att planera förutom att jag deltar. Jag ansvarar också för loppisen på

Diakonins vardagsrum. De frivilliga hjälper till med att ta emot varor, prissätta dem och att sälja dem. Vi har i diakoniarbetet ett gäng med duktiga och pålitliga medhjälpare och ibland samlas vi för planering och utveckling av arbetet.

I alla mina arbetsuppgifter är den gemensamma nämnaren Kristi korsdöd och att sprida evangeliet. Kraft för mina fina arbetsuppgifter får jag från detta bibelställe: "Hämta nu styrka från Herren, av hans oerhörda kraft" Ef 6:10.

Vad är det bästa i ditt arbete och vad är mest utmanande?

Det bästa är människorna och att jag får betjäna dem med hoppets och tröstens budskap. Att bara vara närvarande, lyssna och möta samt hjälpa är verkligen betydelsefullt. När jag hör om bekymmer och bördor, brukar jag ofta fråga om jag får be och sedan lägger vi fram bördorna för vår himmelske Far. Många har berättat att det är fint att få bli sedd och att få nya vän-

ner. I grupperna har man också tyckt om att träffarna fortsätter och att man vet att man får mötas igen för att utbyta erfarenheter och göra något tillsammans. Många har berättat om ny livsenergi som följd av att bli sedd och hörd. Det här ger bekräftelse för mig och gör att det känns att jag är inne på rätt väg. Det mest utmanande just nu är att få tid för administrativa uppgifter och hembesök.

Vilka drömmar har du för diakoniarbetet och framtiden?

Jag började arbetet som diakoniassistent senaste höst. Jag har tyckt väldigt bra om mitt arbete och mina kunniga arbetskamrater. Min kollega **Birgitta Lindell** har varit en god mentor. Jag har inlett studierna på Diak (Diakonian ammattikorkeakoulu) på öppna linjen och på hösten skall jag göra upp min studieplan. Just nu trivs jag utmärkt i mitt jobb och hoppas att det fortsätter långt framåt. □

►► Tanja Kakko

ja harrastepiirejä ja läsnäolon lisäksi olen mukana suunnittelussa ja käytännön järjestelyissä. Diakonian olohuoneella vastaan myös kirpputorin toiminnasta. Kirpputoritavaran vastaanottamisessa, hinnoittelussa ja myymisessä minua auttavat vapaaehtoiset työntekijät. Diakoniatyössä on ihana, osaava ja sitoutunut työyhteisö ja kokoonnumme välillä yhdessä suunnittelemaan ja kehittämään toimintaa.

Kaikissa työtehtävissäni on yksi perustus; Jeesuksen Kristuksen ristin sovitustyö ja evankeliumin ilosanoman välittäminen. Voimavarani monipuolisiin ja ihaniin työtehtäviini ammennan seuraavasta raamatunpaikasta: "vahvistukaa Herrassa, ottakaa voimaksenne hänen väkevyytensä." Ef 6:10

Mikä työssäsi on parasta ja mikä haastavinta?

Ihmiset ovat ihan parasta ja se, että voin monella tavalla palvella ja tuoda toivon ja lohdun sanomaa. Se että voin olla läsnä, kuunnella ja kohdata sekä auttaa on todella merkityksellistä. Huolien ja taakkojen kohdatessa ihmistä usein kysyn, että saanko rukoilla ja sitten viemme rukouksessa asiat Taivaan Isälle. Moni on kertonut, että on kiva tulla kohdataksi, saada lisää ystäviä ja ryhmissä kävijät ovat tykänneet myös siitä, että on säännöllistä toimintaa, jossa tietää että on mukava jälleen kohdata ja vaihtaa kuulumisia sekä tehdä yhdessä jotakin. Moni on tullut kertomaan elämän piristymisestä kun on paikka/ryhmä, jossa voi kohdata

muita ja tulla nähdyksi. Tämä antaa itsellekin mielekkyyttä työhön ja vahvistaa, että oikeaan suuntaan ollaan menossa. Tällä hetkellä haastavinta on ollut löytää aikaa hallinnollisille töille ja kotikäynneille.

Diakoniatyösi unelmat ja tulevaisuus?

Aloitin diakoniatyön assistentin tehtävissä viime syksynä. Olen todella paljon tykännyt työstäni ja osaavasta työyhteisöstäni. Kollega **Birgitta Lindell** on ollut hyvä mentor. Olen olen aukaissut diakoniatyön opintoihin Diakissa (Diakonian ammattikorkeakoulu) ja tänä syksynä on tarkoitus suunnitella opintopolkua. Tällä hetkellä viihdyn oikein hyvin työssäni ja toivon, että työurani jatkuu pitkään. □

Diakonins vardagrum fyllde 1 år 10.5. Guldkanten sjöng och många tal hölls. Serveringen som vanligt fin. / **Diakonian olohuone** täytti vuoden 10.5. Guldkanten lauloi ja monta puhetta pidettiin. Tarjoilu hyvä kuten aina.

På Rövass hölls tre tätläger. Bilderna är från samma läger. / **Rövakessa** pidettiin kolme telttaleiriä. Kuvat samasta leiristä.

Årets församlingsutfärd hölls 7.6 och gick till Somero. Vi bekantade oss bl.a. med Hovila gård och dess museum. / **Vuoden kesäretki** pidettiin 7.6. ja Somero oli kohteemme. Tutustuttiin mm. Hovilan kartanoon.

Tack till mattvävarna för nya mattor i Prästgården. / **Kiitokset matonkutojille** uusista Pappilan matoista.

En tjänares GUDSTJÄNST

Palvelijan JUMALANPALVELUS

Vi försöker alla styra våra liv enligt mål och drömmar om framtiden.

Våra mål och förhoppningar kan visserligen förändras av varierande förutsättningar. Nästan alla delar av samhället styrs också mot överenskomna mål med hjälp av planering och uppföljning. Om enskilda arbetsuppgifter säger man ibland att halva jobbet består av planering. Andra halvan är bara att finjustera och verkställa planen. Först efter jobbet kan man bedöma slutresultatet.

På de arbetsplatser där jag arbetat har alla minst en gång i året en individuell så kallad resultatdiskussion med sin närmaste chef. Efter ganska många års erfarenhet märkte jag att dessa diskussioner följde nästan samma mönster på alla mina arbetsplatser.

Ännu intressantare var att jag märkte att det fanns ett liknande mönster också i kyrkans gudstjänster.

DISKUSSIONSAGENDA OCH GUDSTJÄNSTORDNING

Jag ska här förklara de likheter jag kan se mellan en typisk agenda för resultatdiskussioner och gudstjänstordningen i kyrkan:

- ☒ En resultatdiskussion börjar vanligen med lite småprat för att anpassa stämningen.
- ☒ En gudstjänst börjar med inledningsmusik, det vill säga preludiet eller en psalm, växelhälsning och så prästens inledningsord.
- ☒ Resultatdiskussionen fortsätter med att man diskuterar hur året har gått. Man tar upp allt som gått bra men analyserar också vilka planer som har misslyckats eller blivit oförverkligade.

- ☒ Vid gudstjänsten kommer syndabekännelsen. Var och en har då tillfälle att fundera på sina misstag och fel och vad man borde ha gjort bättre under den gångna veckan.
- ☒ Efter resultatdiskussionen om vad som gått fel under året konstaterar chefen och arbetstagaren tillsammans att det nu är dags att gå vidare.
- ☒ I gudstjänsten följs syndabekännelsen av avlösningen då prästen förklarar att alla synder är förlättna och varför.
- ☒ Vid resultatdiskussionen är det dags att söka fram de skriftliga program och strategier som organisationens högsta ledning gjort upp för inkommande verksamhetsår.
- ☒ I gudstjänsten läser man söndagens tre bibeltexter. Guds ord är därmed

Text / Teksti MAGNUS NYSTRÖM

Me kaikki yritämme hallita elämäämme tulevaisuuden tavoitteiden ja unelmien mukaisesti.

On totta, että tavoitteemme ja toiveemme voivat muuttua olosuhteiden vaihtuessa. Lähes koko yhteiskuntaa myös ohjataan kohti sovittuja tavoitteita suunnittelun ja seurannan avulla. Yksittäisistä tehtävistä sanotaan joskus, että puolet työstä koostuu suunnittelusta. Toinen puolisko on vain suunnitelman hienosäätöä ja toteuttamista. Vasta työn jälkeen voit arvioida lopputuloksen.

Työpaikoilla, joissa olen työskennellyt, jokainen käy henkilökohtaisen kehityskeskustelun lähiesimiehensä kanssa vähintään kerran vuodessa. Muutaman vuoden kokemuksen jälkeen huomasi, että nämä keskustelut noudattivat lähes samaa kaavaa kaikilla työpaikoillani.

Vielä mielenkiintoisempaa oli, kun huomasi, että myös jumalanpalveluksissa noudatetaan samanlaista kaavaa.

KESKUSTELUN ESITYSLISTA JA JUMALANPALVELUKSEN JÄRJESTYS

Tässä selitän yhtäläisyyksiä, joita näen tuloskeskustelujen tyypillisen asialistan ja seurakunnan jumalanpalvelusjärjestyksen välillä:

- ☒ Tuloskeskustelu alkaa yleensä kevyellä rupattelulla tunnelman säätämiseksi.
- ☒ Jumalanpalvelus alkaa musiikilla eli preludilla tai virrellä, vuoroterveydyksellä ja sitten papin alkusanoilla.

- ☒ Tuloskeskustelu jatkuu keskustelulla siitä, miten vuosi on sujunut. Se käsittelee kaikkea, mikä on mennyt hyvin, mutta analysoi myös, mitkä suunnitelmat ovat epäonnistuneet tai eivät toteutuneet.
- ☒ Jumalanpalveluksessa tulee synnintunnustus. Jokaisella on silloin mahdollisuus pohtia virheitään ja sitä, mitä olisi pitänyt tehdä paremmin kuluneen viikon aikana.
- ☒ Keskustelun jälkeen siitä, mikä meni pieleen vuoden aikana, esimies ja työntekijä toteavat yhdessä, että nyt on aika siirtyä eteenpäin.

den högsta ledningens aktuella budskap till församlingen inför den kommande veckan.

INSPIRATION, LEDNING OCH RESURSER

- ☒ Chefen fortsätter genom att förklara sin syn på organisationens aktuella strategier och program. I dialog med arbetstagaren utvecklas tankegångarna och förankras till de aktuella och nya uppgifterna.
- ☒ Vid gudstjänsten förklarar prästen vad de tre bibeltexterna betyder i vardagen. Prästen kan med stöd av sin utbildning och erfarenhet förtydliga och komplettera budskapet. I predikstolen i Ingå kyrka hänger en duva över prästens huvud. Det symboliserar att Guds heliga ande i bästa fall inspirerar prästen under predikan med ett utvecklat budskap till församlingen. I kyrkbänken kan

gudstjänstbesökaren själv både under predikan och psalmsången med samma andes ledning fritt reflektera. Här stöds och inspireras tanken av både psalmtexterna, konsten i kyrkorummets och predikan.

- ☒ De under resultatdiskussionen överenskomna gemensamma målen antecknas som en minneslista.
- ☒ I gudstjänsten läser församlingen trosbekännelsen för att betona gemenskapen: "En helig allmänlig kyrka."
- ☒ Då chefen och arbetstagaren planerat verksamheten för nästa verksamhetsperiod är det tid att se över vilka resurser som står till buds för att verkställa planerna. Man går igenom budgeten och behoven.
- ☒ I gudstjänsten åtföljs predikan med att man samlar in kollekt. Vid nattvarden därpå blir var och en

av kyrkoberäkarna påmind om de resurser som Gud ställt till vårt förfogande för verkställandet av hans vilja.

- ☒ Så avslutas resultatdiskussionen med att chefen och arbetstagaren med ett handslag tillönskar varandra lycka till.
- ☒ Gudstjänsten avslutas med att prästen läser välsignelsen. Med avslutningspsalmen eller postludiet sjungande i sina huvuden går församlingen ut för att med nytt hopp verkställa budskapet.

Så kan man också se liturgin och gudstjänstordningen. De har kanske utvecklats av samma behov som resultatdiskussionerna i arbetslivet. Men alla har förstås ett eget sätt att delta i en gudstjänst. För mig har gudstjänsten blivit en konstruktiv metod att regelbundet "kolla läget". ☐

- ☒ Jumalanpalveluksessa synnintunnustusta seuraa synninpäästö, kun pappi julistaa, että kaikki synnit annetaan anteeksi ja selittää miksi.

- ☒ Tulokeskustelussa on aika tuoda esiin ohjelmia ja strategioita, jotka organisaation ylin johto on laatinut tulevalle tilikaudelle.

- ☒ Jumalanpalveluksessa luetaan vastaan tässä vaiheessa sunnuntain kolme Raamatun tekstiä. Jumalan sana on siis ylimmän johdon ajankohtainen sanoma seurakunnalle tulevalle viikolle.

INSPIRAATIO, JOHTAMINEN JA RESURSSIT

- ☒ Esimies jatkaa selittämällä näkemysensä organisaation nykyisistä strategioista ja ohjelmista. Vuoropuhelussa työntekijän kanssa ajattelua kehitetään ja ankkuroidaan nykyisiin ja uusiin tehtäviin.

- ☒ Jumalanpalveluksessa pappi selittää, mitä kolme Raamatun tekstiä tarkoittavat jokapäiväisessä elä-

mässä. Koulutuksensa ja kokemuksensa tuella pappi voi selventää ja täydentää sanomaa. Inkoon kirkon saarnatuolissa kyyhkynen roikkuu papin pään yläpuolella. Se symboloi sitä, että Jumalan Pyhä Henki parhaimmillaan innoittaa pappia saarnan aikana kehittyneellä sanomalla seurakunnalle. Penkissä palvoja itse voi saarnan ja virren laulamisen aikana vapaasti pohdiskella saman Pyhän Hengen ohjauksella. Tällöin ajatusta tukevat ja innoittavat sekä virsitekstit, kirkkosalin taidet, että saarna.

- ☒ Kehityskeskustelussa sovitut yhteiset tavoitteet kirjataan muistilistaksi.
- ☒ Jumalanpalveluksessa seurakunta sanoo uskontunnustuksen mukaisesti: "Uskomme yhden, pyhän, yhteisen ja apostolisen kirkon."

- ☒ Kun esimies ja työntekijä ovat suunnitelleet seuraavan toimintakauden toimintaa, on aika käydä läpi suunnitelmien toteuttamiseen käytettä-

vissä olevat resurssit. Käydään läpi budjetti ja tarpeet.

- ☒ Jumalanpalveluksessa saarnan jälkeä kerätään kolehti. Sitä seuraavassa ehtoollisessa jokaista seurakuntalaista muistutetaan niistä voimavaroista, jotka Jumala on antanut käyttöömmä tahtonsa toteuttamiseksi.

- ☒ Tulokeskustelu päättyy siihen, että esimies ja työntekijä toivottavat toisilleen onnea kädenpuristuksella.

- ☒ Jumalanpalvelus päättyy siihen, että pappi lukee siunauksen. Loppuvirsi tai jälkisoitto laulaen päässään seurakunta lähtee viemään sanomaa eteenpäin uudella toivolla.

Näin voidaan siis myös tulkita liturgia ja jumalanpalvelusjärjestys. Niitä ovat saattaneet kehittää samat tarpeet kuin työelämän kehityskeskustelujen. Mutta jokaisella on tietysti oma tapansa osallistua jumalanpalvelukseen. Minulle palvelusta on tullut rakentava tapa säännöllisesti "tarkistaa tilanne". ☐

Gudstjänster och högmässor – Jumalanpalveluksia ja messuja

1.9.2023 – 3.12.2023

DEGERBY KYRKA

Högmässa
Sö 10.9 kl. 10

Högmässa
Sö 8.10 kl. 10

Högmässa
Sö 12.11 kl. 18

INGÅ KYRKA

Högmässa
Sö 3.9 kl. 10

Tvåspråkig högmässa med höstöppning
Sö 17.9 kl. 10

Högmässa
Sö 24.9 kl. 10

Familjegudstjänst
Sö 1.10 kl. 10

Högmässa
Sö 15.10 kl. 10

Tvåspråkig högmässa
Sö 22.10 kl. 10

INKOON KIRKKO

Messu
Su 3.9. klo 12

Kaksikielinen messu ja syysavaus
Su 17.9. klo 10

Iltakirkko
To 21.9. klo 19

Perhejumalanpalvelus
Su 1.10. klo 11

Iltakirkko
To 19.10. klo 19

Kaksikielinen messu
Su 22.10. klo 10

Kvällsmässa med Evensong
Sö 29.10 kl. 18

Allhelgonadagens högmässa
Lö 4.11 kl. 10

Högmässa
To 19.11 kl. 10

Tvåspråkig festmässa
Sö 26.11 kl. 10

Högmässa
Sö 3.12 kl. 10

STORA FAGERÖ

Tvåspråkig aftonandakt
Fre 8.9 kl. 18
Start från småbåts-
hamnen kl. 17.30
Anm. senast 6.9
tel 09-2219 030

FÖRSAMLINGS- HEMMET

Sö 5.11 **Tvåspråkig kärleks-
mältid** kl. 16

Iltamessu ja Evensong
Su 29.10. klo 18

Pyhäinpäivän messu
La 4.11. klo 12

Iltakirkko
To 16.11. klo 19

Kaksikielinen juhlamessu
Su 26.11. klo 10

Messu
Su 3.12. klo 12

STORA FAGERÖ

Kaksikielinen iltahartaus
Pe 8.9. klo 18
Lähtö pienvene-
satamasta klo 17.30
Ilmoittautumiset viim. 6.9.
puh 09-2219 030

SEURAKUNTATALO

Su 5.11. **Kaksikielinen
rakkauden ateria** klo 16

Bibelkvällar om Gamla Testamentet i Församlingshemmet

Måndag 18.9 kl. 18

Tom Sjöblom: Skapelseberättelsen

Måndag 23.10 kl. 18

Tom Hellsten: Profeterna i GT

Måndag 13.11 kl. 18

Hilkka Olkinuora: Kvinnor i GT

Öppet hus och lopptorg Avoimet ovet ja kirpputori

Tisdag och torsdag kl. 10-15 / tiistai ja torstai klo 10-15

Välkommen in på en kopp kaffe och dela din vardag, god gemenskap, spel, hobby m.m. Loppisen är öppen under samma tid.

Tervetuloa kahville, jakamaan arkesi meidän kanssa, koe hyvä yhdessäolo, on pelejä, askartelua y.m. Kirpputori auki. Voit tuoda tai hakea tavaroita sen aikana.

Information/lisätietoja **Birgitta Lindell** 040 555 2090, förfrågningar om lopptorget/kyselyt kirpputorista **Tanja Kakko** 050 413 8814.

Minneslots café

samlas en gång i månaden kl. 14.30-16.30:

14 september; 12 oktober; 16 november; 7 december

Stödgrupper för närstående. I gruppen finns det möjlighet att dela erfarenheter med personer i liknande situation samt till trevlig verksamhet tillsammans, "Kamratstöd".

Minnesträningsgrupper för minnessjuka personer. I gruppen friskar vi upp minnet med olika övningar och verksamhet i trevligt sällskap.

Träff för daglediga

Onsdag en gång i månaden kl. 13-15

20.9 Gäst: verksamhetsledare **Ritva Mieronkoski** som berättar om verksamhet som vill befrämja välbefinnandet.

18.10, 15.11 Gäster **Per-Erik Korander** och **Erkki Niinimäki** sjunger och spelar.

13.12 Julfest. Julprogram, kaffeservering.

Kontaktperson: **Birgitta Lindell** 040 – 555 2090

Kuvataidetyö / Bildkonstarbete

25.10 klo 13-15: Tervetuloa tekemään oma kuvataidetyö liituväri tekniikalla **Sari Tukiaisen** opastamana.

25.10 kl. 13-15: Välkommen att göra eget bildkonstarbete med kritfärgsteknik under **Sari Tukiaisen** ledning.

Stick- och virkcafé Kutomis ja virkkauskahvila

Start/alkaa: 19.9 kl./klo 15-17, varannan tisdag/ joka toinen tiistai: 3, 17 och 31.10; 14, 28.11, 12.12.

Kontaktperson: **Birgitta Lindell** 040 555 2090.

Tanja Kakko 050 413 8814

Bönegruppen Ruokouspiiri

Diakonian olohuone, Rantatie 11 **klo 18-19.30**

Alkaen 7.9 joka torstai. Avoin rukouspiiri kaikille. Rukouksemme Jumalan antamien lupausten mukaisesti.

Börjar 7.9 och sedan varje torsdag. Öppen bönegrupp för alla. Vi ber enligt Guds löften.

Tervetuloa!/Välkommen! **Tanja Kakko** 050 413 8814.

Keskusteluokio raamatusta

joka toinen tiistai klo 15 Diakonian olohuoneessa, Rantatie 11. Alkaen 12 ja 26 syyskuuta; 10 ja 24 lokakuuta, 7 ja 21 marraskuuta ja 5 joulukuuta.

Vetäjä: **Lauri Huhtinen**

Frälsarkransen

30.8 kl./klo 13

Välkommen med att göra frälsarkransen tillsammans med oss och ungdomsteolog **Lotta Ahlfors**.

Tervetuloa tekemään rukousnauhaa

"Frälsarkransen" (Rukoushelmikoru) kanssamme ja nuorisoteologi **Lotta Ahlforsin** kanssa.

Sienet ja säilöntä

Svampar och konservering

13.9. klo/kl. 13-15, **Maj-Len Sellman-Heikkinen** kertoo syksyn sienistä ja säilönnästä. /

Berättar om höstens svampar och konservering.

Kahvitarjoilu/Kaffeservering.

Morgonmål / Aamupala

Tisdagar / tiistaisin

En gång per månad/kerran kuussa kl./klo 8.30–10:
5.9, 3.10, 7.11, 5.12.

Tom Sjöblom kertoo / berättar om

Syksyn linnuista / Höstens fåglar

4.10 kl./klo 13-14.30

Kahvitarjoilu! / Kaffeservering!

Prästgården & församlingshemmet / Pappila & seurakuntatalo

Missionssyfyöreningen

varannan onsdag kl. 14 – 16 i Prästgården

Start den 13.9 sedan 27 september, 11 och 25 oktober, 8 och 22 november och 13 december (julfest)

Kontaktperson: **Siv Björklöf** 040 082 5798

Käsityö- ja keskusteluryhmä

joka torstai klo 13 – 15 Pappilassa

Tervetuloa keskustelemaan tai tekemään käsitöitä muiden kanssa! Kahvitarjoilu!

Joka torstai. 7, 14, 21 ja 28 syyskuuta; 5, 12, 19 ja 26 lokakuuta; 2, 9, 16, 23 ja 30 marraskuuta; 7 joulukuuta

Tanja Kakko 050 413 8814.

Israeliska danser / Israelilaiset tanssit

Vi dansar israeliska folkdanser varannan **fredag kl. 18-20** i församlingshemmet, med början **1.9**. Välkommen med även om du inte dansat tidigare!

Dans gör dig glad och förbättrar både kondition och balans. Dansledare är **Viveca Unnerus**, 044 521 8221.

Tanssimme israelilaisia kansantansseja joka toinen **perjantai klo 18-20** seurakuntatalolla.

Aloitamme **1.9**. Tervetuloa mukaan vaikka et olekaan tanssinut ennen! Tanssi tekee sinusta iloiseen ja parantaa sekä kuntoa että tasapainoa.

Tanssijohtaja on **Viveca Unnerus**, 044 521 8221.

Découpage askartelua!

Découpage pyssell!

22.11 klo/kl. 13-15

Teemme Découpage tekniikalla lasi lyhtyjä ja muuta/ Vi gör med Découpage tekniken glaslyktor och annat. Kurssin pitää/kursen hålls av **Maj-Len Sellman-Heikkinen**.

Materiaalimaksu 3 €, oma iso lasipurkki mukaan/

Materialkostnad 3 €, tag med stor glasburk.

Ilmoittautumiset/anmälningar 050 413 8814

Gruppen de matglada

träffas för att äta mat tillsammans **måndagar kl. 13.**
18.9, 16.10, 20.11 och 18.12.

Välkommen med att äta tillsammans!

Kontaktperson **Birgitta Lindell** 040 555 2090.

Matsservering / Ruokailu

torsdagar kl. 11.30-13. Börjar 7.9
torstaisin klo 11.30-13, alkaen 7.9.

Missions- och Diakonibasar

17 december kl. 15 – 20 i Prästgården

Lähetys- ja Diakoniamyyjäiset

17 joulukuuta klo 15 – 20 Pappilassa

Kom, köp, fynda och hjälp oss att hjälpa andra. Vi säljer hembakat, handarbeten, har lotteri m.m.

Kaffe med dopp! Välkommen!

Vill du baka eller sticka något till basaren tag kontakt med **Birgitta Lindell** 040 555 2090.

Tervetuloa tekemään löytöjä ja auta meitä auttamaan muita. Myymme kotona leivottua, käsitöitä, arpajaisia y.m. Kahvitarjoilu! Tervetuloa!

Haluatko leipoa tai kutoa myyjäisiin niin ota yhteyttä **Birgitta Lindell** 040 555 2090.

*Glad höst!
Hyväää syksyä!*

